

Sygn. akt II K 321/19

1 WYROK

1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w T. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Gorgolewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Gelińska

po rozpoznaniu o8.08.2019 r.

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Tczewie

przeciwko: **Z. P. (1)**, synowi Z. i H. z domu W., urodzonemu (...) w S.

oskarżonemu o to, że: w okresie od 19.11.2015 roku do dnia 21 kwietnia 2017 roku i od 2 grudnia 2017 roku do 9 kwietnia 2018 roku w T. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 19 marca 2013 o sygn. akt III RC 694/12, którym to został zobowiązany do łożenia na rzecz swego syna J. H. kwoty po 700 złotych płatnych do rąk matki I. H., w wyniku czego łączna wysokość powstałych wskutek uchylania się od powyższego obowiązku zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

I. Oskarżonego Z. P. (2) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. Na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania ponosi skarb Państwa.

Sygn. akt II K 321/19

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tczewie oskarżył Z. P. (2) o to, że: w okresie od 19.11.2015 roku do dnia 21 kwietnia 2017 roku i od 2 grudnia 2017 roku do 9 kwietnia 2018 roku w T. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 19 marca 2013 o sygn. akt III RC 694/12, którym to został zobowiązany do łożenia na rzecz swego syna J. H. kwoty po 700 złotych płatnych do rąk matki I. H., w wyniku czego łączna wysokość powstałych wskutek uchylania się od powyższego obowiązku zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych - **tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.**

Sąd uznał za udowodnione następujące fakty:

Matka J. H. wytoczyła w jego imieniu przeciwko Z. P. (1) powództwo o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane. Jako adres pozwanego do korespondencji wskazała własny adres. W konsekwencji sprawa została rozpoznana zaocznie, Z. P. nie otrzymał także odpisu wyroku, jak i pism kierowanych do niego w postępowaniu egzekucyjnym (były one jedynie formalnie uznawane za doręczone). O postępowaniu cywilnym dowiedział się dopiero podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 144v

- zeznania świadka I. H. – k. 30-31
- odpis wyroku zaocznego – k. 4
- zwrotne potwierdzenia odbioru – k. 127-9 i 133-8.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszystkich wymienionych powyżej dowodów, które ocenił jako wiarygodne.

O. śnie kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu:

Występek z art. 209 § 1 k.k. popełnia ten, kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do zrealizowania znamienia „uchylania się” od wykonania obowiązku alimentacyjnego – Z. P. (2) w inkryminowanym czasie nie wiedział bowiem, iż taki na nim ciąży.

Wobec stwierdzenia powyższego, należy przyjąć, iż w sprawie zachodzi negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., obligująca do umorzenia postępowania karnego. Ponieważ jednak została ona stwierdzona już po rozpoczęciu przewodu sądowego, zgodnie z dyspozycją art. 414 § 1 k.p.k., Sąd musiał wydać wyrok uniewinniający.

O. śnie kosztów procesu:

Z uwagi na fakt, iż oskarżony został uniewinniony, to koszty procesu – zgodnie z dyspozycją art. 632 pkt 2 k.p.k. – ponosi Skarb Państwa.